

Sygn. akt: I C 659/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: Anna Degórska

po rozpoznaniu dnia 29 grudnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. we W. (KRS (...))

przeciwko: Z. Ś. (PESEL (...))

o zapłatę 460,15 zł

I. zasądza od pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda (...) S.A. we W. kwotę 453,03 zł (czterysta pięćdziesiąt trzy złote trzy grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 26.05.2015 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: I C 659/15

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 26.05.2015 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Z. Ś. o zapłatę kwoty 460,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że na mocy umowy cesji wierzytelności przejął wierzytelność przysługującą dotąd wobec pozwanego na rzecz (...) S.A. (...)z siedzibą w W. z tytułu nieuiszczenia wymaganej raty składki ubezpieczeniowej OC. Pozwany nie uiścił należności (k. 3-7).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał w dniu 02.06.2015 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e 935868/15 (k. 8).

Pozwany Z. Ś. w przewidzianym terminie wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że dnia 24.02.2013 r. w S. dokonał sprzedaży i wydania kupującemu samochodu marki R. (...) o nr. rej. (...). Pozwany nadmienił, że wobec tego od dnia sprzedaży samochód nie był już przez niego użytkowany (k.14).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09.03.2012 r. pomiędzy pozwanym Z. Ś. a zakładem (...) S.A. (...) została wznowiona umowa obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 03.02.2012 r. do 02.02.2013 r. (nr polisy (...)) za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu samochodowego marki R. (...) o nr. rej. (...).

Składka ubezpieczeniowa z tytułu ww. umowy określona została na łączną kwotę 675,00 zł za rok, płatna w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 338,00 zł - płatna do dnia 09.03.2012 r. oraz druga rata w kwocie 337,00 zł - płatna do dnia 02.08.2012 r.

Dowód: wydruk danych polisy (...) – k. 29.

Dnia 24.02.2013 r. pozwany Z. Ś. dokonał sprzedaży i wydania kupującemu pojazdowi samochodowego marki R. (...) o nr. rej. (...), o czym poinformował ubezpieczyciela oraz Starostwo dnia 12.04.2013 r.

Dowód: umowa kupna – sprzedaży samochodu – k. 15-16.

W dniu 01.04.2015 r. (...) S.A. (...) z siedzibą w W. zbyła wierzytelność wobec pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W..

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności – k. 34-40,

potwierdzenie wykonanej operacji w systemie bankowości internetowej – k. 41,

oświadczenie – k. 32.

Pismem z dnia 26.05.2015 r. powód zawiadomił pozwanego o dokonaniu cesji wierzytelności jaka przysługiwała (...) S.A. (...) z siedzibą w W. od Z. Ś., w łącznej kwocie 460,27 zł, w tym: 337,00 zł należności głównej oraz 123,27 zł odsetek.

Dowód: zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności – k. 30,

wezwanie do zapłaty – k. 31.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Sąd stan faktyczny ustalił na podstawie dowodów w postaci dokumentów złożonych do akt przez strony.

Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w tejże ustawie.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 zd. 1 ww. ustawy, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy.

Zgodnie z art. 32 ust. 4 tej samej ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo

własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu.

Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód wykazał, iż w drodze umowy cesji wierzytelności nabył wierzytelność przysługującą dotąd (...) S.A. (...) z siedzibą w W. względem pozwanego Z. Ś. z tytułu zaległej drugiej raty składki ubezpieczeniowej w kwocie 337,00 zł. Powód udowodnił, że pozwany zawarł z ww. zakładem ubezpieczeń umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu samochodowego marki R. (...) o nr rej. (...). Z materiału dowodowego w niniejszej sprawie wynika, iż polisa ta dnia 09.03.2012 r. została wznowiona na okres od 03.02.2012 r. do 02.02.2013 r. Sąd nie miał zatem wątpliwości, że wierzytelność taka względem pozwanego faktycznie powstała i nadal istnieje.

W ocenie Sądu pozwany niesłusznie zakwestionował zasadność drugiej raty składki ubezpieczeniowej. Jak sam wskazał był on przecież właścicielem ww. ubezpieczonego pojazdu do dnia 24.02.2013 r, w którym to dopiero dniu pozwany dokonał jego sprzedaży i wydania kupującemu - o fakcie tym pozwany poinformował ubezpieczyciela dnia 12.04.2013 r. Składka dochodzona przez powoda w niniejszym procesie dotyczy okresu wcześniejszego.

Zgodnie z kodeksem cywilnym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c). Sąd nie stwierdził żadnych okoliczności wyłączających odpowiedzialność Z. Ś. za zapłatę zaległej drugiej raty składki ubezpieczeniowej. Bez wątplenia był on właścicielem pojazdu samochodowego objętego ubezpieczeniem, przez cały okres na który została wznowiona polisa (tj. 03.02.2012 r. - 02.02.2013 r.). W ocenie Sądu nie ma zatem wątpliwości, iż pozwany nie spełniając tego świadczenia w terminie, dopuścił się opóźnienia.

Jedynie na marginesie można dodać, że jeżeli po ww. okresie doszło do kolejnego wznowienia polisy ubezpieczeniowej, Z. Ś. do dnia 12.04.2013 r. ponosi nadto solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu mechanicznego, na którego przeniósł prawo własności samochodu R. (...) (nr rej. (...)), za zapłatę kolejnej składki ubezpieczeniowej. Sąd kwestii tej jednak nie badał.

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 460,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wyjaśnił, że na żadaną kwotę składają się: zaległa druga rata składki ubezpieczenia OC w wysokości 337,00 zł oraz należne od niej w kwocie 123,15 zł odsetki ustawowe, od dnia 03.08.2012 r. do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Co do wartości przedmiotu sporu Sąd uznał za zasadne żądanie pozwu w zakresie kwoty 337,00 zł oraz należnych od niej odsetek za cały wskazany przez powoda okres, z tym że powód dokonał w tym zakresie błędnych wyliczeń. Od

dnia 03.08.2012 r do dnia 25.05.2015 r. przysługują powodowi odsetki ustawowe za 1026 dni opóźnienia pozwanego w spełnieniu świadczenia, przy czym:

- w okresie od dnia 03.08.2012 r. do dnia 22.12.2014 r., odsetki w wysokości 13%, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. z 2008 Nr 220, poz. 1434), tj. odsetki za 872 dni opóźnienia dłużnika w kwocie 104,66 zł, oraz

- w okresie od dnia 23.12.2014 r. do dnia 25.05.2015 r., odsetki w wysokości 8%, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. z 2014 r, poz. 1858), tj. odsetki za 154 dni opóźnienia dłużnika w kwocie 11,37 zł,

co razem składa się na kwotę 116,03 zł z tytułu należnych odsetek, a nie na dochodzoną przez powoda kwotę 123,15 zł.

Dalsze odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem - od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, od całości zasądzonej kwoty 453,03 zł (337,00 zł + 116,03 zł = 453,03 zł).

Dnia 22.12.2015 r. wpłynęło do Sądu pismo opatrzone sygnaturą akt niniejszej sprawy, w którym pełnomocnik firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., poinformował o wpłacie na rzecz jego mocodawcy kwoty 557,82 zł oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania w związku z cofnięciem pozwu (k. 60). (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. nie posiada legitymacji czynnej w tej sprawie, nie jest - jak wskazał jego pełnomocnik - stroną powodową. Do cofnięcia pozwu w niniejszej sprawie również nie doszło, albowiem pomiot nie będący powodem ((...) sp. z o.o.) nie może cofnąć powództwa wniesionego przez (...) S.A., nawet jeśli jest reprezentowana przez tego samego pełnomocnika. Wprawdzie pełnomocnik powoda i (...) sp. z o.o. nie załączyła do pisma pełnomocnictwa od (...) sp. z o.o., jednak usunięcie tego braku formalnego pisma nie jest potrzebne w tej sprawie (z powództwa (...) S.A.). Pismo z dnia 22.12.2015 r. (k. 60) nie wskazuje pozwanego, zaś wpłacona kwota (557,82 zł) nie odpowiada kwocie, jaką był dłużny pozwany w niniejszej sprawie na rzecz (...) S.A. na dzień dokonania wpłaty, tj. 07.12.2015 r. (ani samej kwocie głównej, ani kwocie głównej z odsetkami, ani kwocie głównej z odsetkami i kosztami procesu).

Mając powyższe na uwadze, powództwo należało uznać w znacznej części za zasadne, zaś w pozostałej części (co do zawyżonej kwoty odsetek za opóźnienie) powództwo oddalić.

Zgodnie z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. W niniejszej sprawie o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na to, iż powód przegrał proces w nieznacznej części, gdyż jego żądanie zostało uwzględnione w 98,5 %, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. w całości obciążył kosztami postępowania stronę pozwaną. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 107,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł, koszty wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie 60,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone przez Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., w oparciu o § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).